

Filip Mudroch – český student v německé škole

Jeden jediný školní rok se učil německy a hned se rozhodl, že půjde studovat do Německa. Takovou odvalu projevil Filip Mudroch, bývalý student Gymnázia Václava Beneše Třebízského, když se vloni zúčastnil přijímacích zkoušek na gymnázium v Pirně. Všemi testy prošel úspěšně a nyní se po roce stráveném v Německu vrátil na svou původní školu, aby vyprávěl všem svým spolužákům a kantorům o tom, jak mu jeho rozhodnutí změnilo život.

Jak ses dozvěděl o možnosti studovat v Německu?

Tři roky jsem navštěvoval gymnázium v Slaném. Když jsem byl v tercii, paní profesorka Tesařová, která mě učila němčinu, přinesla k nám do třídy papír s informacemi o Česko-německém gymnáziu Friedricha Schillera. Tamější škola chtěla doplnit řady studentů ve třídách, které již několik let fungovaly, takže jsem měl vlastně možnost naskočit do rozjetého vlaku. Přinesl jsem tuto nabídku, která mě zaujala, domů, promluvil jsem si o tom s rodiči a pak už jsem jenom do Německa poslal životopis a vysvědčení. Následně jsem byl pozván k přijímacím zkouškám. Testy byly vyhodnoceny už hodinu poté, co jsme je dopsali, takže jsem se téměř okamžitě dozvěděl, že jsem přijat.

Rozhodl ses hned, že opravdu chceš navštěvovat školu v Pirně?

Dlouho jsem váhal, zda na školu nastoupit. Mám přece doma rodiče a babičku a ve škole hodně kamarádů. Myslel jsem i na to, že bych nemohl trávit tolik času se svými psy. Ale nakonec jsem vše probral s rodiči a sám jsem se rozhodl, že chci od září studovat v Pirně.

Jak probíhaly tvé začátky na německé škole?

Už o prázdninách jsem se tam byl podívat, abych si prohlédl prostředí, ale ani to mi nepomohlo od tvrdých začátků. Nemůžu pochopitelně nikomu nic vyčítat, ale za ten jediný rok, co jsem měl němčinu, jsem se naučil pouze přítomný čas a pár slovíček, což mi v Německu téměř k ničemu nebylo. Mé začátky byly o to horší, že jsem nastoupil do německé třídy až v devátém ročníku, kdy už se v hodinách němčiny vůbec nebere gramatika, ale pouze literatura a rozbor básní. Bylo to kruté i v tom, že profesorka zadávala každé dva týdny diktát, byl to většinou nějaký článek z novin. Lidé, kteří na to jsou zvyklí, zvládali, ale já jsem většinu pojmů v zadání ani neznal. Dokázal jsem tak přirozeně vyrobit i pět chyb v jednom slově. Vzpomínám si, že na začátku jsem ve škole používal pouze tři věty: „Ještě jednou, prosím. Jak, prosím? Co máme dělat, prosím?“ Na těchto frázích jsem přežíval první tři měsíce, než jsem se rozpovídal. Přišlo mi důležité stále mluvit a mluvit bez ohledu na to, že v každé větě udělám dvě chyby – musel jsem se jen nějak aklimatizovat.

Co ti pomohlo překonat nedostatky v němčině?

Měl jsem intenzivní doučování, asi deset hodin každý týden, a to do toho nezahrnuji čas, který jsem strávil nad knihami sám. Počítal jsem, že jsem se učil – včetně školy – padesát hodin týdně!

Jak vůbec vypadá rozvrh na tvém gymnáziu?

Záleží na tom, v které třídě. Jako jsou v Čechách označení tříd A, B nebo C, v Německu se používají čísla. Podle nich se pak pozná, jaké má třída složení. V jedničce a dvojce jsou Němci, kteří se učí jen německy, v trojce – kam chodím já – se Češi učí němčinu a Němci češtinu, a třída číslo čtyři má francouzštinu. Naše vyučování začíná v 7:35, máme dvouhodinovku, poté jednu hodinu a zase dvouhodinovku, po které následuje pauza trvající necelou hodinu. To se vracíme na internát a tam obědváme. Ve škole pak trávíme ještě další dvě nebo čtyři hodiny.

Máte vyučovací hodiny koncipovány jinak než my?

V něčem ano. Začínáme normálně pozdravem a zapsáním do třídnice. Poté opakujeme látku z předešlých hodin, kontrolujeme úkoly nebo profesor zadává testy. Pak už běžně pokračujeme ve výuce, podobně jako tady v Čechách.

Vyučování probíhá v němčině?

Jak který předmět. Čeština, fyzika a biologie probíhají v českém jazyce, protože bychom je asi jinak vůbec nezvládali. Ovšem od příštího roku už se i tyto předměty budeme učit v němčině. V matematice jsme už měli na zkoušku pár německých hodin.

Vycházíš dobře se svými spolužáky?

Rozumím si především s českou částí třídy, se kterou trávím většinu svého času i na internátu. Ačkoli mám možnost si například o přestávkách povídat s Němci, většinou to nedělám. Němci nám, Čechům, připadají hodně odlišní. Vlastně se s nimi ani nemáme o čem bavit.

V čem se liší česká a německá kultura?

Němce hodně ovlivňuje jejich křesťanská víra, která se odráží v jejich chování. Připadají mi až přehnaně striktní. Neradi vybočují z kolektivu, drží se nastolených řádů a mám pocit, že jim chybí zdravá kreativita. Hlavní rozdíl ale pociťuji ve smyslu pro humor – Němci našim vtipům nerozumí, buď je nechápou anebo jim připadají nevhodné. Uvedu příklad. Na třídní focení si česká část třídy vyměnila oblečení – kluci s holkami – a Němci se na nás dívali, jako kdybychom byli blázni. Nemají v sobě zakořeněné vlastenectví, když se jich zeptáte, jestli znají nějakého bývalého prezidenta, s bídou vám řeknou jedno jméno. Naopak hodně se zabývají ekonomikou, v současné době slýchám hlavně debaty o tom, zda chtějí eura nebo marky.

A co tví profesři?

Překvapilo mě, nakolik jsou učitelé ochotní! Když něco nechápu nebo cokoli potřebuju, věnují mi klidně hodinu ze svého volného času nebo mi dají další úkoly, abych si mohl dané téma procvičit.

Funguje systém známek jinak než u nás?

Na rozdíl od českých škol má Německo šest stupňů známek. Pětka znamená, že člověk propadá, ale stále má šanci dělat reparát. Pokud dostanete šestku na vysvědčení, značí to, že daný předmět nezvládáte vůbec. Asi nikdo si neumí představit mou radost, když jsem se po půlroce snažení konečně vyhrabal z šestek na čtyřky!

Čeho ses musel s nástupem na tuto školu vzdát?

Především jsem přišel o téměř všechn volný čas. Rád si čtu, a to jsem musel hodně omezit. Mimo odloučení od rodiny mě mrzí, že už nemůžu strávit se svými psy každý den hodinu nebo dvě venku, jen tak na procházce. Někomu to může připadat jako hloupost, ale já s nimi mám opravdu blízký vztah.

Jak často se vracíš domů?

Každý víkend. Pirna je hned u hranic, asi jen deset stanic vlakem od Čech. Mám sice možnost zůstat o víkendech na internátě, ale nemám důvod tam být, takže se pokaždé vracím zpátky domů.

Chtěl bys v Německu složit i maturitu?

Ano, chtěl. Funguje to ale trochu jinak, protože my školu končíme už ve dvanácté třídě, což vychází na třetí ročník střední školy. Ovšem s maturitou na tomto gymnáziu zase mohu studovat téměř na každé vysoké škole v Evropě, dostanu totiž takzvanou evropskou maturitu. Sem do Čech už se tedy nemusím vracet dodělávat čtvrták, mohu si zde sice udělat maturitu z češtiny, ale takovou možnost mám ostatně i v Německu.

Máš už představu o tom, co bude po maturitě?

Nevím, zda chci v Německu studovat i na vysoké škole, ale mám jeden velký životní sen. Chci pracovat v Legu stejně jako můj táta! Bavilo by mě být inženýr a navrhovat stroje. Uplatnění pro tuto profesi v Česku mám, takže tu možná přece jen zůstanu. Ale rozhodování mě čeká naštěstí až za dlouho...

Nikola Sedloňová, 2.A, Gymnázium Václava Beneše Třebízského Slaný

Foto – Tereza Potužilová, 2.A, Gymnázium Václava Beneše Třebízského Slaný

